

Zpráva o šetření ve věci projednání přestupku neumožnění napojení vodovodu jiného vlastníka

Obdržel jsem podnět manželů A., bytem xxx (dále jen „stěžovatelé“). Stěžovatelé ve svém podnětu vyjádřili **nesouhlas s rozhodnutím¹ Ministerstva zemědělství** (dále jen „ministerstvo“) ve zkráceném přezkumném řízení. Ministerstvo ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo rozhodnutí² Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „magistrát“), a rozhodnutí³ Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), v řízení o přestupku podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. f) zákona o vodovodech a kanalizacích⁴. Spoluvlastníci stávajícího vodovodu se podle rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu dopustili přestupku tím, že neumožnili napojení vodovodu, resp. nedali souhlas s napojením vodovodu, který plánovali vybudovat stěžovatelé, ačkoli to bylo technicky a kapacitně možné.

Stěžovatelé v podnětu uvedli, že ze strany dotčených úřadů dochází k protichůdnému výkladu ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích, které zakotvuje povinnost vlastníků vodovodu umožnit napojení vodovodu jiného vlastníka, pokud je to technicky a kapacitně možné.

A. Shrnutí závěrů

- (1) Ministerstvo ve zkráceném přezkumném řízení nepostupovalo správně, neboť několik námitek spoluvlastníků vodovodu vypořádalo chybným způsobem. Blíže viz části C.2.3 až C.2.9.
- (2) Krajský úřad v odvolacím řízení nepostupoval správně, neboť chybným způsobem vypořádal námitku spoluvlastníků vodovodu. Blíže viz část C.2.5.
- (3) Magistrát v prvostupňovém řízení nepostupoval správně, neboť do spisu nezařadil všechny podklady pro rozhodnutí. Blíže viz části C.2.7 a C.2.9.

B. Skutková zjištění

Při posouzení podnětu jsem vycházel z informací a listin, které jsem shromáždil v součinnosti se stěžovateli, magistrátem, krajským úřadem a ministerstvem. Zjistil jsem zejména následující skutečnosti.

Stěžovatelé se od září 2018 snažili získat souhlas 25 spoluvlastníků vodovodu s napojením na vodovod LT DN 80 pro plánované 3 rodinné domy v lokalitě X. Jelikož stěžovatelé

1 Rozhodnutí ze dne 11. 9. 2020, č. j. 34441/2020-MZE-15111.

2 Rozhodnutí ze dne 21. 2. 2020, č. j. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-9.

3 Rozhodnutí ze dne 19. 5. 2020, č. j. KUZL 23658/2020.

4 Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů. Právní předpisy jsou dostupné na www.zakonyprolidi.cz.

ne získali souhlas všech spoluvlastníků vodovodu, obrátili se v březnu 2019 na magistrát se žádostí o součinnost. Magistrát spoluvlastníky vodovodu opakovaně vyzval⁵, aby stěžovatelům udělili souhlas s napojením na vodovod, nebo aby předložili důkazy o technické či kapacitní nemožnosti napojení. Celkem 16 spoluvlastníků vodovodu (dále jen „spoluvlastníci“, příp. „obvinění“) ani nadále neudělilo souhlas s napojením stěžovateli na vodovod.

Magistrát v následně vedeném přestupkovém řízení rozhodl, že se 16 spoluvlastníků dopustilo přestupku podle ustanovení § 32 odst. 2 písm. f) zákona o vodovodech a kanalizacích. V odvolacím řízení krajský úřad potvrdil rozhodnutí magistrátu. Ministerstvo však ve zkráceném přezkumném řízení obě rozhodnutí zrušilo a přestupkové řízení zastavilo.

Provozovatelem předmětného vodovodu je Moravská vodárenská, a. s.

C. Právní hodnocení

Podle zákona o veřejném ochránci práv⁶ je mým úkolem poskytovat ochranu osobám před jednáním úřadů, které postupují v rozporu s právními předpisy, principy demokratického právního státu nebo principy dobré správy. Zasáhnout mohou rovněž proti nečinnosti, které se úřady dopustí. Veden tímto posláním jsem případ posoudil a dospěl jsem k následujícím závěrům.

C.1 Právní východiska

Dle ustanovení § 8 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích platí, že vlastníci vodovodů jsou povinni umožnit napojení vodovodu jiného vlastníka, pokud to umožňují kapacitní a technické možnosti.

Dle ustanovení § 32 odst. 2 písm. f) zákona o vodovodech a kanalizacích se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že neumožní napojení vodovodu jiného vlastníka podle § 8 odst. 4.

Z uvedeného plyne, že vlastník vodovodu nemusí umožnit napojení na vodovod pouze v případě, že je takové napojení technicky nebo kapacitně nemožné. Pokud i přes vyhovující technické a kapacitní možnosti neumožní na základě konkrétní žádosti budoucího stavebníka napojení na vodovod, dopustí se přestupku. Ze soudní judikatury⁷ plyne, že předmětný přestupek lze spáchat konáním (vyslovením nesouhlasu), ale i nečinností (neposkytnutím souhlasu).

C.2 Rozhodnutí ministerstva ve zkráceném přezkumném řízení

V této části se zaměřím na způsob, jakým ministerstvo vypořádalo jednotlivé **důvodné** námítky spoluvlastníků. Na základě mých poznatků posléze posoudím, zda se magistrát

5 Písemnost ze dne 29. 4. 2019, č. j. MMZL 46651/2019 OŽPaZ-3, a písemnost ze dne 28. 5. 2019, č. j. MMZL 46651/2019 OŽPaZ-5.

6 Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

7 Rozsudek Městského soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 11 A 68/2015-62, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2019, č. j. 9 As 422/2017-56. Dostupné na www.nssoud.cz.

a krajský úřad dopustily nějakých pochybení při svém rozhodování v prvostupňovém a odvolacím řízení.

Nebudu blíže hodnotit vypořádání námitek spoluvlastníků, které ministerstvo označilo za nedůvodné, jelikož tyto námitky nevedly ke zrušení rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu.

C.2.1 Námitka týkající se nepřiléhavé argumentace smlouvou o pachtu a provozování vodovodu a kanalizace ze dne 5. 11. 2015

Spoluvlastníci namítali, že krajský úřad ve svém rozhodnutí nepřiléhavě odkazoval na smlouvu o pachtu a provozování vodovodu a kanalizace ze dne 5. 11. 2015 (dále jen „smlouva o pachtu“), konkrétně na ustanovení o povolení vodovodních přípojek. Dané ustanovení je dle spoluvlastníků nepřiléhavé, neboť stěžovatelé žádali o napojení na vodovod, nikoli o připojení.

Ministerstvo označilo argumentaci krajského úřadu za chybnou, jelikož předmětem řízení nebylo připojení na vodovod, ale napojení.

S ministerstvem souhlasím v tom směru, že odkaz krajského úřadu na článek VI. bod 2 smlouvy o pachtu týkající se připojení na vodovod přípojkou není na danou situaci zcela přiléhavý, neboť předmětem řízení bylo napojení na vodovod. Krajský úřad však z citované části smlouvy o pachtu nevyvozuje žádné závěry pro své rozhodnutí. Krajský úřad využil citaci ze smlouvy o pachtu pouze v souvislosti s popisem průběhu událostí při žádání o napojení na vodovod, a to pro účely vypořádání odvolací námítky spoluvlastníků, která se týkala uložení projektové dokumentace u magistrátu. **Domnívám se, že krajským úřadem ne zcela přiléhavě použitá citace ze smlouvy o pachtu není nijak podstatná pro jeho konečné rozhodnutí ve věci.**

Vzhledem k uvedenému mám za to, že **argumentace ministerstva při vypořádání námítky spoluvlastníků nebyla výstižná**, protože ministerstvo nezohlednilo, v jakém kontextu krajský úřad použil citaci ze smlouvy o pachtu.

C.2.2 Námitka týkající se nesprávného tvrzení, že informace o technických a kapacitních možnostech má pouze provozovatel vodovodu

Spoluvlastníci nesouhlasili s tím, že krajský úřad v rozhodnutí uvedl, že informacemi o technických a kapacitních možnostech disponuje pouze provozovatel vodovodu. Rovněž nesouhlasili s tvrzením, že na provozovatele vodovodu lze pohlížet jako na odborného garanta. Spoluvlastníci namítali, že uvedená tvrzení nevyplývají ani ze zákona, a ani ze smlouvy o pachtu. Spoluvlastníci dále uvedli, že zákon jim nezakazuje zadat odborné posouzení technických a kapacitních možností napojení u nezávislého subjektu.

Ministerstvo označilo námitku spoluvlastníků jako oprávněnou a uvedlo, že pro spoluvlastníky není v žádném právním předpisu uložena povinnost, jakým způsobem mají posoudit technické a kapacitní možnosti jejich vodovodu.

Formulaci krajského úřadu o tom, že informace o technických a kapacitních možnostech má **pouze** provozovatel vodovodu, nepovažuji za šťastnou, ačkoli i já vnímám, že je to

právě provozovatel vodovodu, resp. jeho vlastník, kdo **primárně** těmito informacemi disponuje. Ani z nepřesné formulace, kterou krajský úřad zvolil, dle mého názoru ale nelze vyvozovat, že krajský úřad tvrdí, že spoluvlastníci nemohou zadat odborné posouzení technických a kapacitních možností napojení u jiného subjektu. Z podkladů, které mám k dispozici, jsem nevyrozuměl, proč tak spoluvlastníci včas neučinili. **Dodávám, že podle mě nemá uvedené tvrzení krajského úřadu podstatný vliv na jeho konečné rozhodnutí ve věci.**

Domnívám se, že ani v tomto případě **nebyla argumentace ministerstva výstižná**, neboť zcela nekorespondovala s předmětným tvrzením krajského úřadu.

C.2.3 Námitka týkající se nedodání projektové dokumentace spoluvlastníkům a rozporů ohledně místa napojení

Další námitka spoluvlastníků se týkala toho, že jim stěžovatelé nedodali projektovou dokumentaci. Spoluvlastníci navíc namítali, že v daném případě existují rozpory ohledně místa napojení.

Ministerstvo uvedlo, že projektová dokumentace byla založena u magistrátu ve spisu, kde se s ní spoluvlastníci mohli seznámit. Ministerstvo k tomu dodalo, že není žádoucí, aby v záležitosti poskytnutí projektové dokumentace správní orgán suploval stěžovatele. Dle ministerstva musí být žádost o napojení na vodovod dostatečně určitá a jasná, musí k ní být přiloženy doklady, které dostatečně vypovídají o budoucím stavebním záměru a o přesném napojovacím místě. Dále sdělilo, že pokud dokumentace nebyla ze strany stěžovatelů předložena, nemohli spoluvlastníci kvalifikovaně posoudit jejich žádost a dopad na stávající vodovod. Podle ministerstva „*jednostránkový A4 výřez z mapy zaslaný Magistrátem spolu s žádostí, resp. jako zadní strana žádosti, nemá žádnou vypovídací hodnotu*“.

Souhlasím s názorem, že žádost o souhlas s napojením vodovodu musí být dostatečně určitá a jasná v tom směru, aby bylo možné vyhodnotit technickou a kapacitní možnost napojení plánovaného vodovodu. Zákon o vodovodech a kanalizacích nezakotvuje bližší podrobnosti ohledně obsahu žádosti ani to, jakým způsobem má žadatel o napojení svou žádost vlastníkem vodovodu doručit. V zákoně není upravena ani míra součinnosti mezi žadatelem o napojení na vodovod a mezi vlastníkem vodovodu. Domnívám se však, že mezi vlastníkem stávajícího vodovodu a žadatelem o souhlas s napojením by měla probíhat vzájemná spolupráce, která by měla vést k vyjádření souhlasu s napojením, či nesouhlasu, pokud by napojení nebylo z technických a kapacitních důvodů možné.

V předestřené případě ze žádosti o napojení vyplývá, čeho se stěžovatelé domáhají, a žádost obsahuje rovněž informace o místě napojení na vodovod. Stěžovatelé k žádosti přiložili situační výkres a doplnili, že spoluvlastníci se mohou seznámit s projektovou dokumentací na magistrátě.

Ministerstvo nevyloučilo, že by magistrát mohl být stěžovatelům nápomocen se získáním souhlasu s napojením, pouze takovou součinnost označilo za nežádoucí. Ministerstvo nerozporovalo skutečnost, že spoluvlastníci měli k projektové dokumentaci přístup prostřednictvím magistrátu.

Se zohledněním stávající právní úpravy a názorů ministerstva, které nevyloučilo nápomocnou roli magistrátu v dané věci a nepopřelo možnost spoluvlastníků seznámit se s projektovou dokumentací, a vzhledem ke specifickým okolnostem daného případu (např. předchozí neúspěšný pokus stěžovatelů o získání souhlasu s napojením, vyšší počet spoluvlastníků vodovodu či malá vzdálenost mezi sídlem magistrátu a bydlištěm spoluvlastníků) se přikláním k závěru, že postačilo, že stěžovatelé uložili projektovou dokumentaci u magistrátu, kde do ní spoluvlastníci mohli nahlížet. Takové řešení obecně sice nepovažuji za ideální, ale podle mého názoru ho nelze v odůvodněných případech ani vyloučit.

Nesouhlasím tedy s ministerstvem v názoru, že spoluvlastníci nemohli posoudit dopady napojení na jejich vodovod. V postupu magistrátu nespátřuji pochybení, když žádost stěžovatelů obsahující odkaz na projektovou dokumentaci uloženou u magistrátu považoval za dostatečnou.

C.2.4 Námitka týkající se vyjádření provozovatele vodovodu ze dne 17. 1. 2019

Dle spoluvlastníků magistrát i krajský úřad ignorovaly, že provozovatel vodovodu dal ve svém vyjádření⁸ stěžovatelům souhlas s napojením ke svému vodovodu LT DN 100, nikoli k vodovodu spoluvlastníků, tj. vodovodu LT DN 80. Spoluvlastníci dále uvedli, že místo napojení, které požadovali stěžovatelé (tj. na pozemku p. č. B v k. ú. Y), se liší od místa napojení, které určil provozovatel vodovodu ve svém vyjádření (tj. „před regulačním ventilem u pozemku p. č. C v k. ú. Z“). Spoluvlastníci namítali, že obě vyjádření⁹ provozovatele vodovodu k napojení na vodovod měla omezenou platnost a magistrát vydal rozhodnutí o přestupku až po uplynutí platnosti těchto vyjádření.

Ministerstvo považuje námitky spoluvlastníků za oprávněné a zásadní pro své rozhodnutí. Ministerstvo k věci sdělilo následující. Vyjádření provozovatele vodovodu ze dne 17. 1. 2019 překračuje jeho pravomoci, je zmatečné a nejednoznačné a není zřejmé, z jakých podkladů provozovatel vodovodu vycházel, jelikož ve vyjádření požadoval předložení dokumentace. Vyjádření uvádí jiné místo napojení na vodovod. Ministerstvo nepovažuje vyjádření provozovatele vodovodu za výslovný souhlas s napojením ani za vyjádření technických a kapacitních podmínek, které by souviselo s napojením na vodovodní řad LT DN 80. Dle ministerstva oba správní orgány rozhodovaly po uplynutí platnosti vyjádření. Ministerstvo uzavřelo, že v řízení nebyl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

Vyjádření provozovatele vodovodu nepovažuji za zmatečné či nejednoznačné. Z vyjádření dle mého názoru jasně vyplývá, že se jedná o souhlas s napojením na vodovod LT DN 100 (ve vlastnictví VaK Zlín, a. s.). Ve vyjádření však provozovatel vodovodu doporučuje spíše napojení na vodovod spoluvlastníků, a to v místě před regulačním ventilem u pozemku p. č. C v k. ú. Z, který bezprostředně sousedí s pozemkem, na němž stěžovatelé plánovali napojení (tj. pozemek p. č. B v k. ú. Y). Provozovatel nenapsal, že napojení má být na pozemku p. č. C v k. ú. Z, nýbrž napsal, že napojení má být u tohoto pozemku. Místo

8 Vyjádření ze dne 17. 1. 2019, č. 029908/2019/PT.

9 Tj. vyjádření ze dne 17. 1. 2019, č. 029908/2019/PT, a vyjádření ze dne 15. 6. 2018, č. 029063/2018/PT.

nápojení uváděné provozovatelem vodovodu tak není v rozporu s místem nápojení, které požadovali stěžovatelé.

Provozovatel vodovodu zároveň uvedl, že v daném místě byly měřeními prokázány dostatečné tlakové i kapacitní podmínky pro plánované nápojení. Z vyjádření provozovatele vodovodu jsem na rozdíl od ministerstva vyrozuměl, že tvrzení o splněných tlakových a kapacitních možnostech nápojení se váže právě k požadovanému nápojení na vodovod spoluvlastníků, tj. LT DN 80.

Pokud jde o podklady, na základě nichž provozovatel vodovodu vydal své vyjádření, uvádím následující. Z kontextu celého vyjádření provozovatele vodovodu dle mého názoru vyplývá, že provozovatel vodovodu požadoval předložení kompletní projektové dokumentace pro účely odsouhlasení nápojení na vodovod LT DN 100, nikoli nápojení na vodovod spoluvlastníků.

Z doložených podkladů jsem zjistil, že provozovatel vodovodu stanovil dobu platnosti svého vyjádření do 17. 1. 2020. Magistrát zahájil¹⁰ řízení o přestupku dne 5. 11. 2019 a konečné rozhodnutí vydal dne 21. 2. 2020. V jednotlivých výrocích o vině magistrát vymezil, že se spoluvlastníci dopustili přestupku tím, že v době od 28. 5. 2019 (výzva k udělení souhlasu s nápojením zasláná magistrátem) až do zahájení řízení o přestupku neudělili stěžovatelům požadovaný souhlas. Z uvedeného vyplývá, že v **době platnosti vyjádření provozovatele** vodovodu o technických a kapacitních možnostech nápojení spoluvlastníci neudělili požadovaný souhlas. Pro rozhodnutí o přestupku není podstatné, že v době vydání konečného rozhodnutí magistrátu (a následně v době vydání odvolacího rozhodnutí) již bylo vyjádření provozovatele vodovodu neplatné.

Konstatování ministerstva ohledně překročení pravomocí provozovatele nemá podle mého soudu samo o sobě žádnou vypovídací hodnotu pro řízení o přestupku, ve kterém posuzování práv a povinností ze smlouvy o pachtu není předmětem řízení. Ze strany ministerstva postrádám odůvodnění, proč tento argument uvedlo a jaký mu přiřkládá význam.

Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že argumentace ministerstva při vypořádání dané námítky spoluvlastníků není správná.

C.2.5 Námítka týkající se nesouhlasu s nápojením přípojky

Spoluvlastníci namítali, že krajský úřad odkazoval na jejich nesouhlas¹¹ s nápojením nové přípojky. Uvedli, že se jedná o nesouhlas s **umístěním** přípojky na jejich pozemku p. č. D v k. ú. Z.

Dle ministerstva jde o námítku oprávněnou. Dokument se podle něj nevztahuje k předmětu řízení, ale přesto jej oba správní orgány zařadily mezi podklady pro rozhodnutí. Ministerstvo uvedlo, že se jedná o vyjádření k původnímu záměru stěžovatelů ohledně zřízení vodovodní přípojky.

¹⁰ Oznámení o zahájení společného řízení o přestupku ze dne 5. 11. 2019, č. j. MMZL 159344/2019 OŽPaZ-1.

¹¹ Písemnost ze dne 2. 11. 2018 označená jako „nesouhlas majitelů vodovodního řádu s nápojením nové přípojky“.

Z podnětu stěžovatelů vyplývá, že nikdy nežádali spoluvlastníky o připojení na jejich vodovod prostřednictvím vodovodní přípojky. Ani z podkladů, které mám k dispozici, se nejeví, že by tak stěžovatelé dříve učinili. Spoluvlastníci nazvali zmíněný dokument jako „*nesouhlas majitelů vodovodního řadu s napojením nové přípojky*“. Bez ohledu na označení dokumentu jeho obsah (cit.: „*my níže podepsaní nesouhlasíme s **napojením vodovodního řadu PEHD 63 x 3,8 mm** budovaného v rámci připravované stavby ‚ZTV pro 3 RD X‘ na náš vodovod ve společném vlastnictví*“) naznačuje, že se jedná o vyjádření nesouhlasu s napojením na vodovod. Jeví se mi, že se nejedná o nesouhlas s **umístěním** vodovodní přípojky, jak tvrdí spoluvlastníci, jelikož žádné takové sdělení v dokumentu není. O tom, že se jedná o nesouhlas s napojením na vodovod, dále svědčí i to, že spoluvlastníci určitě specifikovali i technické parametry plánovaného napojení vodovodního řadu.

Z odůvodnění rozhodnutí magistrátu jsem nevyrozuměl, že by magistrát z uvedeného dokumentu vyvozoval, že jeho sepsáním spoluvlastníci spáchali přestupek. Jeví se mi, že dokument byl součástí spisu pro dokreslení průběhu událostí v řešeném případě. **V této souvislosti nespátřuji v postupu magistrátu pochybení. S ohledem na uvedené považuji argumentaci ministerstva při vypořádání námítky spoluvlastníků za nesprávnou.**

Pokud jde o odkazování krajského úřadu na daný dokument, zjistil jsem následující. Krajský úřad při vypořádání odvolací námítky spoluvlastníků uvedl: „*K námítce odvolatelů, že k žádosti stavebníků z 27. 5. 2019 nikdy neuvedli, že žadatele ke svému vodovodu nenapojí, žádali jen o doplnění žádosti tak, aby tuto bylo možno posoudit, je nutno sdělit, že svůj nesouhlas čtrnáct ze šestnácti odvolatelů písemně vyslovilo již v přípise ze dne 2. 11. 2018. Ostatní dva se nevyjádřili a další spoluvlastníci pak svůj nesouhlas udělili.*“ **Způsob, jakým krajský úřad vypořádal námítku spoluvlastníků, nepovažuji za správný.** Předmětem řízení bylo jednání spoluvlastníků po obdržení žádosti stěžovatelů ze dne 27. 5. 2019. Pro učinění závěru, zda se spoluvlastníci svým jednáním dopustili přestupku, není relevantní, že v minulosti ještě před obdržением žádosti ze dne 27. 5. 2019 sepsali uvedený dokument označený jako „*nesouhlas majitelů vodovodního řadu s napojením nové přípojky*“.

C.2.6 Námítka týkající se trasy vodovodu LT DN 80

Další námítka spoluvlastníků se týkala toho, že krajský úřad označil za účelovou jejich námítku, že vodovod možná nebyl proveden dle projektové dokumentace pro povolení stavby a jeho trasa se oproti povolení v některých úsecích liší.

V této souvislosti podle ministerstva opět nebyla dodržena zásada materiální pravdy, tj. nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Pokud magistrát i krajský úřad zjistily rozpory ohledně skutečného provedení stavby vodovodu a ohledně určení napojovacího místa, nemohly dospět k názoru, že spoluvlastníci spáchali přestupek. Ministerstvo doplnilo, že nesouhlasí s tvrzením magistrátu (resp. i krajského úřadu), že místo napojení určí stavebník. Dle ministerstva má být místo napojení určeno po vzájemné dohodě stavebníka a vlastníka vodovodu.

Z rozhodnutí magistrátu (viz „*stanovisko vodoprávního úřadu k bodu č. 4*“, str. 20) ani z rozhodnutí krajského úřadu (viz str. 9, poslední odrážka) **jsem nezjistil, že by tyto správné orgány měly pochybnosti ohledně trasy vodovodu. Za stěžejní považuji následující závěr magistrátu:** „*Zaměřená trasa stávajícího vodovodu obviněných ve výkresu skutečného*

provedení stavby odpovídá trase tohoto vodovodu v mapových podkladech společnosti MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a. s., odpovídá také projektové dokumentaci nového vodovodu stavebníků a skutečně prochází skrze pozemek parc. č. B v k. ú. Y ve vlastnictví stavebníků, kde by měl být nový vodovod napojen.“

S ohledem na uvedené se mi jeví, že magistrát a krajský úřad dostatečně zjistily stav věci ohledně trasy vodovodu spoluvlastníků v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku, a dostály tak zásadě materiální pravdy. Nadto se domnívám, že ministerstvo mělo při vypořádání námítky spoluvlastníků přihlídnout k tomu, že spoluvlastníci zpochybňovali trasu jejich vodovodu bez doložení jakýchkoli podkladů, zatímco oba správní orgány rozhodovaly na základě podkladů, které prokazovaly, kudy vodovod vede. **Ministerstvo tedy dle mého názoru nesprávně vypořádalo námítku spoluvlastníků.**

Pokud jde o místo napojení na vodovod, považuji za ideální, aby se na něm stavebník a vlastník vodovodu společně dohodli. Dosažení dohody však v řadě případů patrně nebude možné. Pokud se tedy nedohodnou, podle mého názoru nic nebrání tomu, aby místo napojení určil stavebník. V případě, že by totiž stavebník nemohl určit místo napojení sám, nemohla by být jeho žádost o souhlas s napojením adresovaná vlastníkovi vodovodu dostatečně určitá.

C.2.7 Námítka týkající se umístění vodovodu LT DN 80 mimo pozemek stěžovatelů

Spoluvlastníci uvedli, že jejich vodovod neměl být veden přes pozemek p. č. B v k. ú. Y, který je ve vlastnictví stěžovatelů. Dále sdělili, že magistrát vycházel z výkresu skutečného provedení stavby vodovodu¹², ale ten nebyl součástí spisu. Poté, co se s výkresem seznámili, poukázali na to, že z výkresu nelze určit, přes které parcely v k. ú. Y stavba vodovodu vede.

Skutečnost, že by se měl vodovod nacházet na pozemku p. č. B v k. ú. Y, dle ministerstva nevyplývá ani z přílohy č. 5 smlouvy o pachtu, z rozhodnutí o povolení stavby¹³, z rozhodnutí o povolení užívání¹⁴ ani z výkresu skutečného provedení stavby. Ministerstvo uvedlo, že tyto dokumenty nesprávně nebyly součástí spisu, přestože z nich magistrát v řízení vycházel. Dle ministerstva zde existují rozpory ohledně trasy vodovodu a oba správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou žádné pochybnosti. O pochybnostech ohledně trasy vodovodu svědčí dále skutečnost, že dle katastru nemovitostí není pozemek p. č. B v k. ú. Y zatížen věcným břemenem.

Z podnětu stěžovatelů vyplývá, že z pozemku p. č. E v k. ú. Y (na němž se dle rozhodnutí o povolení užívání i dle přílohy č. 5 smlouvy o pachtu nachází vodovod) byl oddělen pozemek p. č. B v tomtéž k. ú. Z katastru nemovitostí vyplývá, že stěžovatelé jsou vlastníky pozemků p. č. E, B a F v k. ú. Y. Z výkresu skutečného provedení stavby (viz níže – obrázek č. 1) nelze seznat parcelní číslo pozemku, přes který vede vodovod spoluvlastníků. Při pohledu na současnou katastrální mapu (viz níže – obrázek č. 2) se jeví jako

12 Výkres skutečného provedení stavby vodovodu z října 1997, zpracovaný Ing. Petrem Davidem.

13 Rozhodnutí ze dne 9. 5. 1997, sp. zn. ŽP/97/VV/0006651005/210 (pozn.: uvedené rozhodnutí nemám k dispozici).

14 Rozhodnutí ze dne 5. 2. 1998, sp. zn. ŽP/98/VV/0006651009/66.

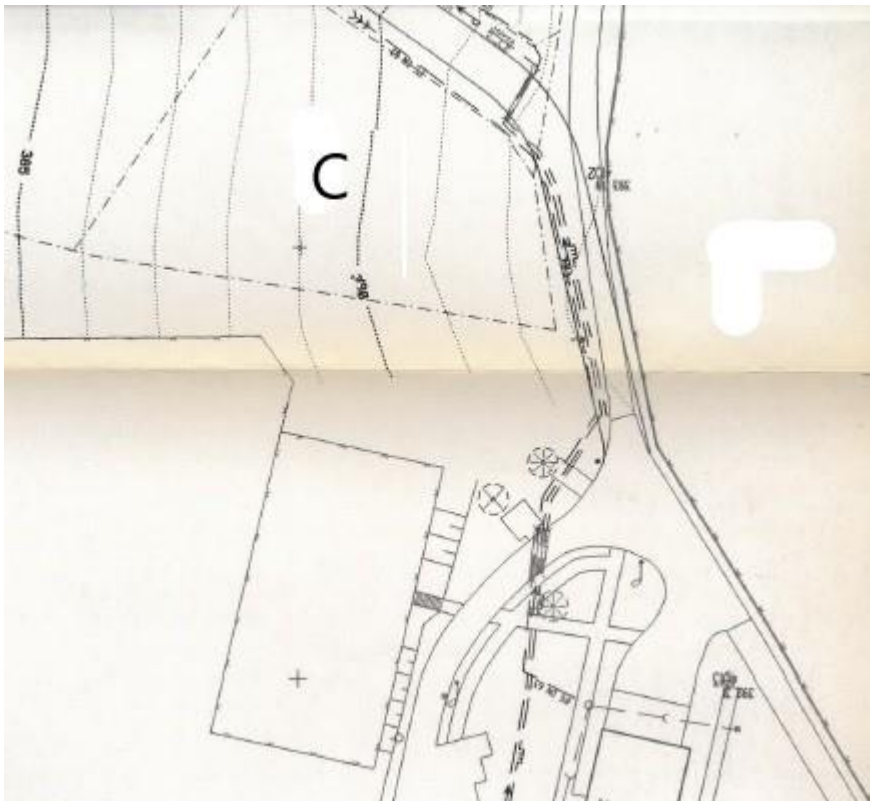
nepravděpodobné, že by se vodovod nyní nacházel na pozemku p. č. E v k. ú. Y. Z vizuálního porovnání umístění pozemků ve výkresu skutečného provedení stavby a v katastrální mapě lze vyvodit, že se vodovod nachází přinejmenším v blízkosti pozemku stěžovatelů, ne-li přímo na jejich pozemku.

Jak jsem uvedl výše, z odůvodnění rozhodnutí magistrátu a krajského úřadu jsem vyrozuměl, že oba správní orgány neměly pochybnosti o trase vodovodu spoluvlastníků. Dovoluji si zopakovat, že dle mého názoru magistrát a krajský úřad zjistily v dostatečné míře stav věci ohledně trasy vodovodu spoluvlastníků v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku. **V tomto směru tedy nesouhlasím s názorem ministerstva, že oba správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.**

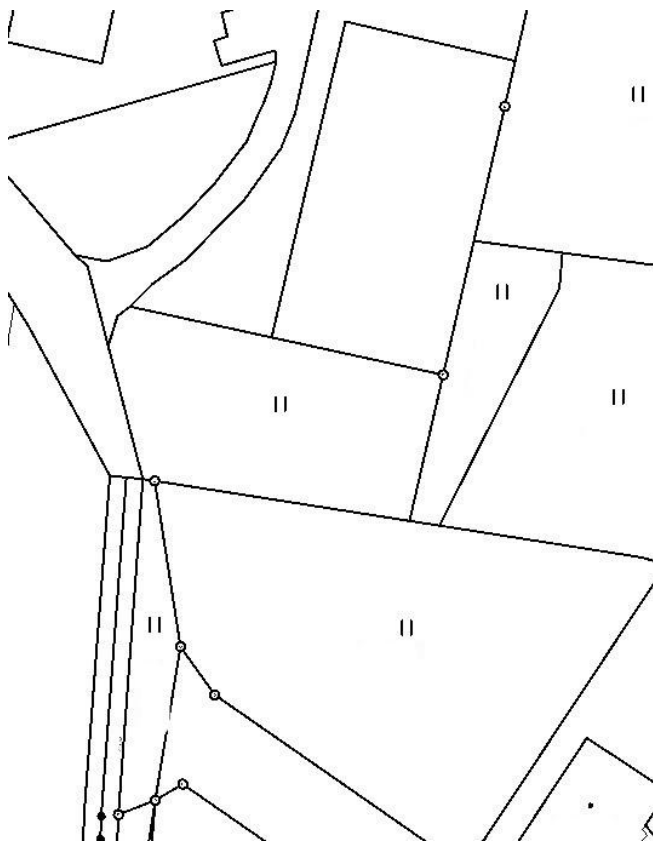
Pokud jde o založení zmiňovaných dokumentů do správního spisu, odkazuji na sdělení magistrátu na str. 26 („stanovisko vodoprávního úřadu k bodu č. 10“) a na str. 29 jeho rozhodnutí. Ze sdělení magistrátu je zřejmé, že v řízení vycházel i ze zmiňovaných podkladů, přičemž výkres skutečného provedení stavby vodovodu byl veden v rámci samostatného spisu. Magistrát uvedl, že spoluvlastníci měli možnost se s podklady založenými v samostatném spisu seznámit, avšak této možnosti využili pouze dva z nich.

Součástí správního spisu mají být všechny podklady, z nichž správní orgán vycházel při rozhodnutí. Mám za to, že **magistrát nepostupoval správně, pokud dokumenty, které byly podkladem pro jeho rozhodnutí, nezaložil do správního spisu ve věci řízení o přestupku.**

Vzhledem k uvedenému **souhlasím se způsobem, jakým ministerstvo vypořádalo námitku spoluvlastníků ohledně nezaložení podkladů pro rozhodnutí do správního spisu.**

Obrázek č. 1 – výřez z výkresu skutečného provedení stavby

Obrázek č. 2 – výřez z katastrální mapy se stavem ke dni 10. 12. 2021

C.2.8 Námitka týkající se porušení zásady presumpce nevinny

Spoluvlastníci namítali, že magistrát ve svém podání¹⁵ ze dne 30. 9. 2019 porušil zásadu presumpce nevinny, když uvedl: „*Jednání spoluvlastníků vodovodního řadu naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku podle § 32 odst. 2 písm. f) zákona č. 274/2001 Sb...*“

Ministerstvo označilo námitku spoluvlastníků jako důvodnou a sdělilo, že magistrát nedodržel zásadu presumpce nevinny.

Zmíněné tvrzení magistrátu podle mého názoru není porušením presumpce nevinny. Magistrát v dané písemnosti nesdělil, že jsou spoluvlastníci vinni ze spáchání přestupku, resp. že má za prokázané, že spoluvlastníci spáchali přestupek, ale pouze poukázal na to, že jejich jednání naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku. Skutečnost, že jejich jednání naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku, považuji za stěžejní pro následné zahájení přestupkového řízení. **Vzhledem k tomu mám za to, že ministerstvo vypořádalo námitku spoluvlastníků nesprávně.**

C.2.9 Námitka týkající se určení spoluvlastníků vodovodu a uložení trestu

Spoluvlastníci upozornili na to, že magistrát při určení spoluvlastníků a jejich spoluvlastnických podílů vycházel analogicky ze spoluvlastnických podílů k pozemku p. č. G

¹⁵ Písemnost ze dne 30. 9. 2019, č. j. MMZL 46651/2019 OŽPaZ-13.

v k. ú. Z, na němž se nachází větší část vodovodu. Spoluvlastníci nesouhlasili s tím, že magistrát nerespektoval, že někteří spoluvlastníci mají podíl k pozemku ve společném jmění manželů, a udělil tak pokutu a náhradu nákladů řízení každému z manželů.

Ministerstvo k námitce uvedlo, že magistrát určil vlastnictví k vodovodu na základě vyjádření bývalého stavebníka (společnost H., spol. s r. o.). Magistrát se však opět dopustil chyby, když žádný dokument od bývalého stavebníka nezařadil do spisu. Ministerstvo má pochybnosti o tom, zda byl správně vymezen okruh účastníků řízení. Dále má pochybnosti o tom, zda bylo správně určeno místo spáchání přestupku, když takto magistrát označil pozemek p. č. B v k. ú. Y. Dle ministerstva opět magistrát nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ministerstvo dále považuje za oprávněnou námitku, že manželé, kteří mají podíl k pozemku ve společném jmění manželů, neměli být trestáni každý samostatně, ale měla jim být stanovena jedna povinnost, na které by se měli podílet společně a nerozdílně.

Z odůvodnění rozhodnutí magistrátu jsem zjistil, že magistrát při určení spoluvlastníků vodovodu vycházel ze spoluvlastnických podílů k pozemku p. č. G v k. ú. Z, na kterém se nachází část vodovodu. Takto stanovený seznam spoluvlastníků si ověřil podle smlouvy o pachtu. Magistrát dále uvedl, že si u bývalého stavebníka ověřil, že inženýrské sítě a související komunikace byly po kolaudaci převedeny do majetku vlastníků připojených stavebních parcel. **Domnívám se, že magistrát určil okruh obviněných správně. Nesouhlasím tedy s názorem ministerstva, že zde existují pochybnosti o správném určení okruhu obviněných.**

I přes uvedené však souhlasím s ministerstvem, že pokud magistrát vycházel při určení spoluvlastníků i ze sdělení bývalého stavebníka, měl být takový dokument nebo např. úřední záznam o telefonickém hovoru s ním součástí správního spisu. **V tomto směru tedy magistrát nepostupoval správně.**

Jsem toho názoru, že stanovení místa spáchání přestupku jako pozemek p. č. B v k. ú. Y není chybné. Stěžovatelé žádali o souhlas s napojením na vodovod na tomto pozemku. Spoluvlastníci jim souhlas s napojením neudělili, a proto magistrát správně vedl řízení o přestupku, který se měl stát právě na tomto dotčeném pozemku.

Nesouhlasím s názorem ministerstva, že spoluvlastníci, kteří mají podíl k pozemku p. č. G v k. ú. Z ve společném jmění manželů, měli být potrestáni společně uložením jedné povinnosti. Magistrát v rozhodnutí uvedl, že každý jednotlivý obviněný spoluvlastník svým jednáním z nedbalosti naplnil skutkovou podstatu předmětného přestupku. Stejně jako při trestání podle trestního práva, tak ani v rámci správního trestání nelze ukládat jeden společný trest více osobám. Jelikož každá fyzická osoba jako pachatel přestupku individuálně odpovídá za spáchaný přestupek, ukládá se každé takové osobě samostatný trest.¹⁶ Podle mého názoru tedy magistrát nepochybil, když uložil samostatný trest každému ze spoluvlastníků, kteří byli obviněni z přestupku.

¹⁶ K ukládání trestů v rámci trestního práva viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 8 Tdo 172/2011, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 4. 2004, č. j. 11 Tdo 178/2004. Dostupné na www.nsoud.cz.

Vzhledem k uvedenému mám za to, že ministerstvo vypořádalo námitku spoluvlastníků nesprávně.

C.3 Rozhodnutí krajského úřadu v odvolacím řízení

Po seznámení s doloženými podklady jsem dospěl k závěru, že krajský úřad vypořádal nesprávným způsobem námitku spoluvlastníků týkající se toho, že k žádosti stěžovatelů ze dne 27. 5. 2019 nikdy neuvedli, že je ke svému vodovodu nenapojí. Blíže viz část C.2.5.

C.4 Rozhodnutí magistrátu v prvostupňovém řízení

Po seznámení s doloženými podklady jsem dospěl k závěru, že magistrát v rámci prvostupňového řízení nepostupoval správně, neboť do spisu nezařadil všechny podklady pro rozhodnutí. Blíže viz části C.2.7 a C.2.9.

D. Informace o dalším postupu

Na základě podkladů, které mám k dispozici, usuzuji, že žádný z dotčených úřadů nepostupoval v daném řízení zcela správně. S ministerstvem se do určité míry rozcházejí názory, kterých pochybení se krajský úřad a magistrát v řízení dopustily. Mám za to, že ty postupy a úvahy krajského úřadu a magistrátu, které podle mého názoru nebyly pochybeními (viz výše), neodůvodňovaly zrušení obou rozhodnutí a zastavení přestupkového řízení ze strany ministerstva.

Zprávu zasílám ministrovi zemědělství, řediteli krajského úřadu a primátorovi města Zlína a podle § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv je žádám, aby se ve lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřili ke zjištěným pochybením a informovali mě o přijatých opatřeních k nápravě. Zpráva shrnuje mé dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

Zprávu zasílám rovněž stěžovatelům.

Brno 7. února 2022

JUDr. Stanislav Křeček
veřejný ochránce práv